Vlaams Parlement

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 671
van **SABINE VERMEULEN**
datum: 17 mei 2016

---

aan **JOKE SCHAUVLIEGE**
VLAAMS MINISTER VAN OMGEVING, NATUUR EN LANDBOUW

Recreatieve zeevisserij - Markt- en quota-impact

Om inzicht te krijgen in de grootte en de inspanningen van de Belgische recreatieve vissersvloot werden door het Vlaams Instituut voor de Zee (VLIZ) gedurende een jaar lang observaties uitgevoerd in Vlaamse havens en op zee. Uit deze beleidsinformerende nota over de recreatieve zeevisserij in België blijkt dat de Belgische recreatieve vissersvloot 631 vissersvaartuigen telt.

1. Is er dankzij de beleidsinformerende nota van het VLIZ meer zicht op de invloed van de recreatieve zeevisserij op het quotabeleid?
2. Hebben deze 631 vissersvaartuigen uit de recreatieve zeevisserij een impact op de markt door ongelijke regels?
3. Is er bij de recreatieve zeevissers interesse om de omschakeling te maken naar de beroepsvisserij?
4. Welke regionale wetgevingen kunnen een rol spelen bij een eventuele omschakeling van recreatieve visserij naar beroepsvisserij?

JOKE SCHAUVLIEGE
VLAAMS MINISTER VAN OMGEVING, NATUUR EN LANDBOUW

ANTWOORD
op vraag nr. 671 van 17 mei 2016
van **SABINE VERMEULEN**

---

1. De studie van het VLIZ in samenwerking met het Instituut voor Landbouw en Visserijonderzoek (ILVO) was verhelderend om een zicht te krijgen op de omvang van de recreatieve sector. De impact van de recreatieve visserij op de visquota moet echter genuanceerd worden. Enerzijds mogen recreatieve vissers die vissen met gesleept tuig geen quotumvis aan boord houden en aanlanden, anderzijds zijn hengelaars die op wrakken vissen aan Europese en Vlaamse kwantitatieve beperkingen onderworpen en is bovendien een belangrijke doelsoort, de zeebaars, zelfs geen quotumsoort.

2. De vangsten die voortkomen uit recreatieve visserij zijn bestemd voor onmiddellijke consumptie. De verkoop van die vangsten is verboden.

3. Die interesse bestaat. Een twintigtal Belgische recreatieve hengelaars hebben nu een officiële Nederlandse vergunning. In het kader van de werkgroep Kust binnen het maatschappelijk convenant "visserij verduurzaamt" werd een subwerkgroep opgericht die zich buigt over de knelpunten rond de omschakeling van recreatief visser naar beroepsvisser.

4. De regelgeving rond de vereisten voor de vloot, de toekenning van de visvergunning samen met de verdeling van het quotum kunnen een rol spelen. Dit zijn thema's voor de diverse werkgroepen zoals de eerder genoemde werkgroep Kust, maar ook van de werkgroep Beleid en Visserij. Ik geef even een opsomming van de belangrijkste knelpunten voor de omschakeling naar het commerciële segment die uit de inventarisatie van het LIVIS-project (Lage Impact Visserij) opgemaakt door het ILVO en het VLIZ naar voor kwamen:

    a. De verplichting om minstens twee bemanningsleden aan boord te hebben met gepaste vaarbevoegdheidsbewijzen (afhankelijk van de lengte van het vaartuig, het motorvermogen en het vaargebied), zoals opgenomen in bijlage 1 van het Koninklijk Besluit van 13 november 2009 inzake vaarbevoegdheidsbewijzen voor de zeevisserijvaart. Voor de professionele handlijnvisserij is dit opgenomen in het Koninklijk Besluit van 19 april 2014 houdende de veiligheidsvoorwaarden voor de professionele hengelvisserij op zee in een beperkt vaargebied.
    b. Het minimumloon (ook als vangst slecht is), zoals vastgelegd in de wet van 3 mei 2003 tot regeling van de arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst voor de zeevisserij en tot verbetering van het sociaal statuut van de zeevisser.
    c. Het verkrijgen van een visvergunning. Dit kan enkel als er motorvermogen vrijkomt, dus als er een vaartuig uit de vaart genomen wordt.

    Minder grote knelpunten hebben betrekking op het beperkte vaargebied van 30 zeemijl, vastgelegd in het Koninklijk Besluit van 19 april 2014, en de beperkte duur van een zeereis van 24 uur, vastgelegd in hetzelfde Koninklijk Besluit.